

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 22052

гр. София, 26.06.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав, в
закрито заседание на 26.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

като разглежда дело номер **6565** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Фондация „ВЪРХОВЕНСТВО НА ЗАКОНА“ срещу мълчалив отказ на кмета на [община] баня да се произнесе по заявление за достъп до обществена информация от 28.05.2025г. по въпроси 3, 4 и 5 от него.

Съдът намира, че така подадената жалба следва да бъде оставена без разглеждане като процесуално недопустима по следните съображения:

По делото е приложено като част от административната преписка Писмо № 94-00-591 от 3.6.2025г на кмета на [община] баня с което се дава отговор /достъп/ до исканата със заявлението от 28.05.2025г обществена информация, касателно в последния абзац на писмото се съдържа информация по въпроси 3, 4 и 5 от заявлението.

С оглед изложеното, съдът прави извод за липса на правен интерес от търсената защита. Липсва правен интерес от оспорване мълчалив отказ, тъй като е налице произнасяне от задължения субект с писмо-отговор от 3.06.2025г с което в последния абзац е отговорено на жалбоподателя по т.3, т 4 и т. 5 от заявлението му от 28.05.2025г. Евентуална преценка дали акта от 3.06.2025г страда от пороци, обосноваващи материалната му незаконосъобразност /в т.ч. дали е отговорено изчерпателно на поставените въпроси/ е относима към законосъобразността на постановеното от органа волеизявление, но не обосновава допустимост на оспорването на различен административен акт- мълчалив отказ. При тези данни по делото, безспорно се установява, че по подаденото заявление за достъп до обществена информация е постановен акт по чл. 28, ал. 2 ЗДОИ. Наличието на изричен акт по същото заявление, лишава жалбоподателя от правен интерес от оспорването на мълчалив отказ. Мълчаливият отказ представлява фикция на закона, която обаче възниква само при изпълнение на посочените в същия предпоставки, което предполага бездействие и мълчание на органа, което в случая не е налице. Мълчалив отказ ще е налице, ако иначе компетентният административен орган не се произнася в законно определените срокове по направено пред него искане.

Налице е акт, липсва правен интерес от оспорване на мълчалив отказ, а писмото с което се предоставя достъп до обществена информация е самостоятелен, подлежащ на отделно обжалване административен акт. Липсва мълчалив отказ, при положение, че съществува писмо с което е отговорено по заявлението. Както се посочи преценката дали е отговорено изчерпателно на поставените въпроси, в т.ч. въпроси 3, 4 и 5 от заявлението, дали е предоставен пълен достъп до поисканата информация, респ. несъгласието с постановеното волеизявление е дължима в производството по оспорване на писмото от 3.06.2025г., тоест относимо към преценка законосъобразността на постановения акт, но не обосновават допустимост на оспорване на формиран мълчалив отказ. Дори и да е налице нарушение на производствените правила относно съдържанието на акта, с който се разрешава достъп до информация, то това не обуславя извод за формиран мълчалив отказ за предоставяне на информация /Виж Определение № 15578 от 19.12.2014 г. на ВАС по адм. д. № 4204/2014 г., VII о.; Определение № 11849 от 26.09.2011 г. на ВАС по адм. д. № 11831/2011 г., V о. , Определение № 1451 от 03.02.2014 г. на ВАС по адм. д. № 1273/2014 г., VII о. и др./. Писмото от 3.06.2025 е самостоятелен, подлежащ на отделно обжалване административен акт. Не е налице формиран мълчалив отказ за предоставяне на информация. След като жалбоподателят не е съгласен с отговора съдържащ се в писмото от 3.06.2025г на кмета на [община] баня, то доводите му са относими към преценка законосъобразността на писмото, но не обосновават допустимост на оспорване на друг акт- формиран мълчалив отказ. Налице е хипотезата на чл. 159, т. 4 от АПК – липсва правен интерес от оспорването.

Относно разноските: Липсва правна възможност /по арг. от чл. 143 ал.1 и ал.2 от АПК/ за присъждане разноски на жалбоподателя.

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба на Фондация „ВЪРХОВЕНСТВО НА ЗАКОНА“ срещу мълчалив отказ на кмета на [община] баня да се произнесе по заявление за достъп до обществена информация от 28.05.2025г. по въпроси 3, 4 и 5 от него.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.дело № 6565/2025г. по описа на АССГ.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС на РБ в 7 дневен срок от съобщаването му.

съдия: